

Mål C-217/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

25 maj 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Rechtbank Overijssel (Nederländerna)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

20 maj 2020

Klagande:

XXXX

Motpart:

Staatssecretaris van Financiën

Beslut meddelat av

RECHTBANK OVERIJSEL

sammanträdesplats Zwolle

avdelningen för förvaltningsrättsliga mål,

[utelämnas]

i kollegial sammansättning, i målet mellan

[utelämnas] klagande,

[utelämnas]

och

staatssecretaris van Financiën, motpart [utelämnas]

[utelämnas].

Förfarande

Klaganden hade betald semester under perioden 25 juli–17 augusti 2017. Hans lön under semesterledigheten framgick av lönebeskeden för månaderna juli och augusti 2017. Klaganden begärde omprövning av semesterlörens storlek.

Genom beslut av den 13 oktober 2017 (det överklagade beslutet) fann staatssecretaris van Financiën (statssekreterare med ministerlika befogenheter för finansiella frågor, nedan kallad staatssecretaris) vid omprövning inte skäl att ändra det tidigare beslutet.

Klaganden har överklagat detta beslut.

Staatssecretaris har ingett ett svaromål.

Förhandling i målet hölls den 21 september 2018.

Efter förhandlingen har Rechtbank Overijssel (nedan kallad Rechtbank) beslutat att återuppta handläggningen av målet för att begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol.

Skäl

1. Klaganden har sedan den 1 mars 2002 varit anställd på skattemyndigheten, där han sedan den 1 november 2014 har arbetat som utredare. Sedan den 24 november 2015 har klaganden haft långvarigt nedsatt arbetsförmåga. Han deltar för närvarande i ett återanpassningsprogram.

Klaganden behöll med stöd av artikel 37.1 i Algemeen Rijksambtenarenreglement (allmänna tjänsteföreskrifter för statstjänstemän, nedan kallade ARAR) 100 procent av sin lön under det första sjukdomsåret, och sedan den 24 november 2016 uppbär han 70 procent av lönen. Han erhåller i enlighet med artikel 37.5 ARAR 100 procent av lönen för de timmar han är arbetsför. **[Orig. s. 2]**

Klaganden var semesterledig under perioden 25 juli 2017–17 augusti 2017. Av lönebeskeden för juli och augusti 2017 framgår att klaganden för de timmar han var arbetsoförmögen bibehöll 70 procent av sin lön (även) under semesterledigheten, samt att han bibehöll 100 procent av sin lön för de timmar han ansågs arbetsför, eller åtminstone kunde utföra arbete inom ramen för sin återanpassning.

Klaganden har ifrågasatt detta. Han anser att han har rätt till full lön under sin semester, det vill säga även för de timmar då han är långvarigt arbetsoförmögen. Till stöd för sin uppfattning har klaganden åberopat bestämmelserna i artikel 22 ARAR, EU-direktiv 2003/88 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden samt praxis från Europeiska unionens domstol (EU-domstolen), bland annat dom av den 20 januari 2009, Schultz-Hoff m.fl. ([C-350/06] och C-520/06,

EU:C:2009:18). Klaganden har även hänvisat till artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Staatssecretaris har i en skrivelse av den 28 augusti 2017 uppgett att den enda tvistefrågan är tolkningen av det unionsrättsliga begreppet ”bibehållen lön” och i dess kölvatten begreppet ”bibehållen full lön” i artikel 22 ARAR. Eftersom det saknas rättspraxis från EU-domstolen på denna punkt har staatssecretaris begärt att Rechtbank ska begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen avseende denna fråga.

3. Rechtbank konstaterar följande:

3.1 Artikel 22 ARAR I artikel 22.1 ARAR föreskrivs att en tjänsteman har rätt till årlig semester med bibehållen full lön.

Rechtbank delar staatssecretaris uppfattning att med ”full lön” ska förstås den lön som gäller för den berörda tjänstemannen vid semesterperiodens inledande och under semesterperioden. I klagandens fall var detta 70 procent av lönen för de timmar han var arbetsoförmögen och 100 procent av lönen för de timmar han var arbetsför. Detta är också den lön som klaganden erhöll i semesterlön under hela sin semesterledighet från den 25 juli 2017 till den 17 augusti 2017.

3.2 Direktiv 2003/88

I artikel 7.1 i direktiv 2003/88 föreskrivs att medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att se till att varje arbetstagare får en årlig betald semester om minst fyra veckor i enlighet med vad som föreskrivs genom nationell lagstiftning eller praxis angående rätten till och beviljandet av en sådan semester.

Av ordalydelsen och skälen i detta direktiv drar Rechtbank slutsatsen att unionslagstiftaren genom direktivet har velat fastställa regler om säkerhet och hälsa vid arbetstidens förläggning i fråga om bland annat årlig semester. Enligt Rechtbank garanterar direktivet, och de tolkningar av direktivet som EU-domstolen har gjort, endast att personer har rätt till minst fyra veckors betald semester även vid total arbetsoförmåga. I direktivet sägs inget om storleken på den lön som ska betalas ut under semesterledigheten.

Klaganden har haft fyra veckors sammanhållen semester med bibehållen ordinarie lön. Han har således inte hindrats att ta ut betald semester. **[Orig. s. 3]**

3.3 Domen Schultz-Hoff m.fl.

I denna dom har EU-domstolen med hänvisning till sin dom av den 16 mars 2006, Robinson-Steele (C-131/04 och C-257/04, EU:C:2006:177) konstaterat att arbetstagare har rätt till sin ordinarie lön under sin semester. Enligt Rechtbank ska rätten till semester och rätten till bibehållen lön ses som en enda rättighet.

Härav följer att arbetstagarens lön under den årliga semestern/viloperioden ska vara jämförbar med lönen för den period under vilken han eller hon arbetar. I klagandens fall är detta den period under vilken han är delvis arbetsför och i övrigt

arbetsförmögen. Eftersom klaganden under semesterledigheten har erhållit samma lön som under resten av året är detta förenligt med domen Schultz-Hoff m.fl.

Enligt artikel 2 f i Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (1984 års förordning om statstjänstemäns löner, nedan kallad BBRA 1984) avses emellertid med lön den sammanlagda summan av

- den lön,
- de tillägg som nämns i kapitel III,
- det periodiska tillägg som nämns i artikel 22a,
- det månatliga tillägg som nämns i artikel 22b,

som tjänstemannen har rätt till.

Med lön avses enligt artikel 2 a [BBRA 1984] det belopp som, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, har fastställts för tjänstemannen på grundval av en av bilagorna till denna förordning multiplicerat med tjänstemannens arbetstid.

Eftersom endast 70 procent av lönen betalas ut under det andra året av arbetsförmåga enligt artikel 371 ARAR kan det även hävdas att arbetstagaren således aldrig erhåller den fulla lön som avses i artikel 22 ARAR. Rechtbank påpekar att EU-domstolen i punkt 25 i domen Schultz-Hoff m.fl. fann att syftet med den årliga betalda semestern är att arbetstagaren ska kunna vila sig och ha en period av avslappning och fritid. Enligt EU-domstolen är detta syfte annorlunda än syftet med rätten till sjukledighet. En arbetstagare beviljas sjukledighet för att kunna tillfriskna från en sjukdom.

Rechtbank frågar sig om denna skillnad motiverar skillnaden i behandling i förevarande mål.

3.4 I artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs, såvitt här är av betydelse, att varje arbetstagare har rätt till årlig betald semester.

3.5 Mot bakgrund av det ovan anförda har Rechtbank beslutat att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen avseende följande frågor:

Artikel 7

”Ska [artikel 7.1] i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så, att en arbetstagare inte förlorar sin lön, eller en del av sin lön, på grund av utövandet av sin rätt till årlig semester? Eller ska denna bestämmelse tolkas så, att arbetstagaren

bibehåller sin lön under utövandet av sin rätt till årlig semester, oavsett orsaken till att vederbörande inte arbetar under semestern?” [Orig. s. 4]

”Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser och nationell praxis enligt vilka en arbetstagare, som är arbetsförmögen på grund av sjukdom, under sin semester ska bibehålla samma lön som denne uppbar omedelbart innan semesterledigheten inleddes, även om denna lön på grund av långvarig arbetsförmåga är lägre än lönen vid full arbetsförmåga?”

”Ska en nedsättning av lönen under semester som tas ut under en period då arbetstagaren är arbetsförmögen tolkas så, att den strider mot varje arbetstagares rätt till betald semester enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG och EU-domstolens fasta praxis?”

3.6 Rechtbank vilandeförklarar målet till dess det slutliga avgörandet angående överklagandet har meddelats.

Beslut

[Tolkningsfrågor och vilandeförklaring av målet] [utelämnas]

[Slutformulering] [utelämnas] [Orig. s. 5] [utelämnas]

Rättsmedel

Detta beslut kan inte överklagas. Beslutet kan dock överklagas i samband med ett överklagande av ett (eventuellt) slutligt avgörande i målet.